

مروری بر نام و نشان مادیهای شهر اصفهان

در طومار شیخ بهایی

مهدی مؤمنی شهرکی، عضو هیات علمی گروه مهندسی نقشه‌برداری دانشگاه اصفهان

زهره مشاوری، کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

وهاب نفیسی، عضو هیات علمی گروه مهندسی نقشه‌برداری دانشگاه اصفهان

momeni@surv.ui.ac.ir ۰۳۱۱ ۷۹۳۲۶۷۵

چکیده: رودخانه زاینده‌رود مهمترین رود فلات مرکزی ایران است که مدیریت و تقسیم آب آن از دیرباز مورد توجه بوده است. از این رودخانه، نهرهایی مصنوعی منشعب گشته است که در تداول اصفهانیان به آن مادی گفته می‌شود. سابقه ایجاد مادیها و تعیین میزان حقابه هر کدام به زمانهای دور می‌رسد. نام این مادیها اغلب فارسی کهن است و این خود نشانه‌ای از قدمت این نهرها می‌باشد. این مقاله به مروری بر نام و مشخصات تعدادی از این نهرها که در محاذوده فعلی شهر اصفهان جریان داشته‌اند و پیشنهاداتی برای حفظ آنها می‌پردازد.

واژه‌ها: زاینده‌رود، اصفهان، مادی، نهر آب، طومار شیخ بهایی، آثار تاریخی

۱- مقدمه

رودخانه زاینده‌رود مهمترین رود فلات مرکزی ایران است که مدیریت و تقسیم آب آن از دیرباز مورد توجه بوده است. از این رودخانه، نهرهایی مصنوعی منشعب گشته است که در تداول اصفهانیان به آن «مادی» mādi گفته می‌شود. سابقه ایجاد مادیها و تعیین میزان حقابه هر کدام به زمانهای دور می‌رسد. نام این مادیها اغلب فارسی کهن است و این خود نشانه‌ای از قدمت این نهرها می‌باشد.

رودخانه زاینده‌رود از آب باریکه‌های جبهه شمال شرقی زردکوه سرچشممه می‌گیرد و طی مسیری که ابتدا به سمت شمال جریان دارد شعب دائمی و فصلی متعددی به آن می‌پیوندد. سپس در حدود ۲۰ کیلومتری چهل‌گرد در روستای دیمه سه شعبه مهم از چشمه‌های دائمی دیمه به آن پیوسته و از آن به بعد با عبور از منطقه فریدن و پیوستن آبهای فصلی جبهه‌شمالی و غربی فریدن و در نهایت رودخانه اسکندری به آن، وارد دریاچه سد زاینده‌رود می‌شود. از آن پس هیچ آب جاری دائمی به این رودخانه نپیوسته و بهره‌برداری از این رودخانه در مسافتی ۲۰۰ کیلومتری تا

گاوخونی ادامه می‌یابد. به عبارت خلاصه‌تر یک سوم طول مسیر این رود حوضه آبخیز و دو سوم پایانی، حوضه آبریز است.

از زمانهای بسیار قدیم دو مساله درباره این رود مورد توجه مردمان اطراف آن بوده است. مساله اول افزودن آب آن از طریق برگردان شعب رودخانه کارون مانند کوهرنگ و شیخ علیخان بوده است که تا زمان حاضر نیز ادامه دارد. مساله دوم ایجاد نظم و سهم‌بندی در استفاده از آب رودخانه است که از طریق جدا کردن نهرهایی از این رود و هدایت آب در طول این نهرها به روستاهای مزارع و باغات اطراف رود و همچنین شهر اصفهان انجام می‌شده است.

درباره وجه اشتراق و معنی لغت مادی، گروهی آن را برگرفته از نام قوم ماد دانسته‌اند^[۱]. گرچه وجود این نهرها به زمانهای بسیار دور و حدائقی به زمان حکومت اشکانیان باز می‌گردد^[۲]، اما اسناد مدون و معتبر از انتساب این نهرها به مادها یا هر قوم و سلسله دیگر، در دست نیست. خوارزمی در کتاب مفاتیح العلوم^[۳] به بخشی از وظایف دیوان «کاست فرود» در دروغ ساسانیان اشاره نموده است که از آن میان نظارت بر نهرها و حقابهای قابل توجه است. از جمله متونی که در آنها اشاره‌ای به مادیهای اصفهان شده است می‌توان از سفرنامه ابن‌حوقل مربوط به قرن سوم هجری^[۴] و محسن اصفهان مربوط به قرن پنجم هجری^[۵] نام برد.

از جمله نکات ناگفته در اکثر این متون نامهای این مادیها و وجه اشتراق و معنی این نامهایت. این مقاله به مروری بر نام و مشخصات تعدادی از این مادیهای جاری در محدوده شهر اصفهان (در ابعاد کنونی آن) می‌پردازد. مشخصات این مادیها همانطور که در طومار شیخ بهایی^[۶] آمده و در^[۷] [۸] اصلاح شده، ارائه شده است.

۲- طومار شیخ بهایی

بهره‌برداری از آب زاینده‌رود و تقسیم آب آن به زمانهای دور بر می‌گردد اما از چگونگی این تقسیم و سنجش‌های لازم سند مدونی در دست نیست. طومار شیخ بهایی تنها سندی است که به این امر اختصاص دارد^[۹]. نسخه موجود این طومار در واقع رونوشتی است که آخرین تصرفات دوره قاجاری را نیز در بر دارد و حداقل مربوط به نیمه دوم قرن سیزدهم هجری است. در انتساب اصل این طومار به شیخ بهایی نیز تردیدهایی وجود دارد. در واقع متن طومار هم گویای این مطلب است که تقسیم آب مادیها گاه به گاه نیاز به تجدید و تغییر داشته است. اشاره به نام مادیهایی که به مادی دیگری ضمیمه شده یا محل انشعاب آن تغییر کرده و یا مادیها و دهاتی که به نام آنها در طومار اشاره شده ولی اکنون اثری از آنها دیده نمی‌شود و یا عدم تطابق تاریخها و القاب افراد با زمان شیخ، مثالهایی از تغییرات گاه به گاه در متن طومار هستند (برای اطلاع بیشتر رک^[۱۰]).

مطابق طومار، آب زاینده‌رود به ۳۳ سهم اصلی تقسیم می‌شود که بین مادیهایی از بلوک آیدغمیش (نژدیک با غباران) تا مزرعه دیزی در کرانه شمال غربی مرداب گاوخونی تقسیم می‌شود. این ۳۳ سهم در تقسیم جزئی تر به ۲۷۵ جزء و در تقسیم نهایی به ۳۰۹۸ سهم جزء بالغ می‌شود که در ۴ منطقه اصلی زیر توزیع می‌شده‌اند^[۱۱]:

۱- «لنجان و النجان» در جنوب غربی و جنوب شهر اصفهان

-۲- «ماربین و جی» در غرب، شمال غربی، شمال و محدوده شهر اصفهان

-۳- «براآن و رودشتین» در شرق شهر اصفهان

-۴- «کرارج» در جنوب شرقی شهر اصفهان

مادیهای موجود در این چهار منطقه مطابق استناد قدیمیتر ۱۴۸ نهر و در آخرین تقسیم‌نامه قبل از بهره‌برداری از شبکه سد زاینده‌رود ۱۲۳ نهر هستند که این تقسیم‌نامه تا اواخر دهه ۴۰ شمسی معمول بوده است [۸] و [۹].
نام‌های اکثر این ۱۲۳ مادی، فارسی است که گاه با وجود حذف، قلب و تعریف هنوز هم آهنگ کهن خود را دارد.
برای مثال نامهایی از قبیل «فلن، گرکن، مدیسه، پرکستان، نایج، قمش، قورطان و نیاصرم» قابل ذکرند. جالب توجه است که مادیهای خارج از محدوده شهر فعلی اصفهان اکثرا همنام ده یا منطقه آبریز خود هستند. برای مثال مادی «کرچگان» که نام دهی نیز هست و یا «قورق حاجی محمد رضا» و «شانزده ده» که نام منطقه‌ای هستند.

۳- مادیهای شهر اصفهان

در بین این ۱۲۳ مادی موجود در متن دفتر جزء جمع [۸] نه مادی از میان محدوده فعلی شهر اصفهان عبور می‌کنند که سه مادی پرآب فلن، فرشادی و نیاصرم در میان بافت قدیمی‌تر شهر جاری بوده است.

یکی از مهمترین مادیهای رودخانه زاینده‌رود و پرآب‌ترین آنها [۸] که ۱۳ جزء از ۲۷۵ سهم رودخانه را داشته است مادی «نیاصرم» Niyâsarm است. جدول ۱ مشخصات این مادی را نشان می‌دهد. نام این مادی فارسی و احتمالاً از دو جزء «نیا» به علاوه «صرم» تشکیل شده است. «نیا» با «نا» و «نیه» به معنی آب مرتبط است و «صرم» با «سلم» که نام آشنازی است و در ترکیب نام بسیاری از مکانها وجود دارد [۱ ذیل نیاصرم].

مادی مهم دوم مادی «فلن» Fadan است که ۹ جزء از ۲۷۵ سهم رودخانه را داشته است. این مادی و مادی نیاصرم در قدیمی‌ترین قسمت بافت شهری اصفهان روان هستند. مادی نیاصرم از جنوب و یک شعبه از مادی فلن از شمال نقش جهان می‌گذرد و پس از آبدهی به کاخ چهلستون در بافت شهر پخش می‌شود. شعبه دیگر این مادی به محلات بیدآباد و آب‌بخشان می‌رود. نام مادی فلن احتمالاً از «آپکن» و یا «آپادان» گرفته شده است [۱ ذیل فلن]. جدول ۱ مشخصات این مادی را نشان می‌دهد.

مادی «فرشادی» Faršâdi مادی دیگری است که از مسجد لبنان و نیز مدرسه چهارباغ می‌گذرد. نام آن هنوز هم به عنوان یک کلمه معنی مشخصی (شادی باشکوه) دارد [۱ ذیل فرشادی]. این مادی ۳ جزء از ۲۷۵ سهم رودخانه را داشته است. جدول ۱ مشخصات این مادی را نشان می‌دهد.

مادی «جوپشاه» در نزدیکی مادی فرشادی از رودخانه جدا شده و سپس موازی با مادیهای فلن و تیران مسافتی را تا نزدیک شهر طی می‌کند. سپس در امتداد خیابان شیخ بهایی به چهارباغ عباسی می‌رسد و آب‌خور اصلی آن به همین منطقه محدود می‌شود.

مادی «تیران» مادی دیگری است که از آشناستان آغاز می‌شود. سه محل دیگر نیز در محدوده اصفهان به نام تیران بوده‌اند. یکی تیران کرون در جوار نجف‌آباد و دیگری محله تیران در کنار آب‌بخشان (میدان شهدا) و سومی تیرانچی که نام دهی در جنب آتشگاه است. این مادی در مسیر خود به موازات و در نزدیکی مادیهای فلن و جوبشاه تا

نرديك شهر جريان دارد و از آنجا به طرف شمال و شمال غرب تغيير مسیر می‌دهد. جدول ۱ مشخصات اين نهر را نشان می‌دهد. نهر آهنگران، مورنان و خاوجان مناطق ديگري هستند که از اين نهر سهم آب داشته‌اند.

دو مادی «نايچ» Nâyej و «شايج» Šâyej به همراه «جوبشاه سربازخانه»، محلات و دهات سمت جنوب رودخانه را (نظير جلفا، مارنان، سيچان و نيز باغهای مهمی نظير فرحآباد، سعادتآباد و هزارجریب) آبياري می‌کرده‌اند. به نظر می‌رسد با توجه به تحولات شهری عمدتی که در اين مناطق وجود داشته است، اين سه مادی به همراه مادی فدن بيش از ديگر نهراها دچار تخریب شده باشند. نام شايج احتمالاً به صورت «شاهیچ» و از ترکیب «شاه» به همراه پسوند نسبت «ایچ» ایجاد شده است. «ناهیچ» نیز از ترکیب «نا» به علاوه «ایچ» ایجاد شده است. «نا» و «نيا» در نياصرم به معنی آب می‌باشند [اذيل ناهيچ]. جوبشاه سربازخانه که در دامنه کوه‌صفه جريان داشته است مسیری طولاني را از هراتمه تا هزارجریب می‌پیموده است. بعداً ایجاد پادگانهای نظامی فرحآباد و سپس دانشگاه اصفهان قسمت پيانی اين نهر را در خود محو کرده است. بخشی از نهراهای نايچ و شايج هنوز هم در بخش قدیمي جلفا و حسينآباد و سيچان دیده می‌شود و شاخه‌هایی از آن به معاشر شهری شکل داده است. تعدد شاخه‌ها وشعب اين دو نهر قابل توجه است [۷].

از نهراهای مهم ديگر می‌توان به «مادی ناجوان» (جویآسياب) اشاره کرد. اين مادی به منطقه ناجوان (ناژوان و يا ناژنان) اختصاص داشته است. در مورد ريشه ناجوان در [۱] مطلبی يافت نشد.

نام بعضی از محلات آبخور	سمت رودخانه	محل انشعاب	سهم آب	نام دوم	نام مادی
عباسآباد، چرخاب، مهرآباد	چپ	جنوب پل مارنان	۱۳	-	نياصرم
دوازه دولت، شمال نقش جهان، آبپخشان(يک شعبه)	چپ	مقابل نصرآباد	۹	فدى	فدن
مسجد لنban، مدرسه چهارباغ، مهرآباد، مهرات	چپ	جنوب املاک ناجوان	۳	-	فرشادی
شمس آباد قهساره، آهنگران، مورنان، خاوجان	چپ	مقابل آشنيستان	۳	-	تيران
خیابان شیخ بهایی، چهارباغ عباسی	چپ	جنوب املاک ناجوان	مشخص نشده	-	جوبشاه
دستگرد، فرحآباد، حسينآباد، سيچان، مارنان، مصلی، کوله پارچه، کراج	راست	مقابل کوه دنبه	۵	دستگرد	شايج
دستگرد، مارنان، جلفا، سيچان، سعادتآباد، چهارباغ بالا، شهرستان	راست	مقابل کوه دنبه	۴	جلفا	نايچ
باغکومه، آغچه بدی، فرحآباد، هزارجریب	راست	بالاي هراتمه	۳	-	جوبشاه سربازخانه
باغات ناجوان	چپ	مقابل املاک نصرآباد	ربع سهم	جویآسياب	ناجوان

جدول ۱) مشخصات مادیهای محدوده فعلی شهر اصفهان

دو نهر دیگر نیز علی‌رغم اینکه در محدوده شهر اصفهان جریان ندارند اما از نظر نزدیکی به شهر یا محلات تاثیرگذار در شهر قابل ذکر هستند. یکی از این دو، مادی «قمش» Qomeš است که در منطقه ماربین در غرب و شمال غرب اصفهان جریان دارد. ۵ جزء از ۲۷۵ سهم رودخانه به این نهر اختصاص داشته است. نام آن به نظر استاد مهریار از دو جزء «قم» به معنی قنات و «ش» که از شستن گرفته شده تشکیل می‌شود و به معنی آب قنات روان است [اذیل قمش]. مادی «گرکن» مادی دیگری است که از جنوب منطقه اصفهان و از سمت دیگر کوه‌صفه می‌گذرد و منطقه‌ای وسیع و پرمحصول را آبیاری می‌کند. این نهر ۹ جزء از ۲۷۵ سهم را داشته است. نام آن از «گر» به معنی کوه و «کن» تشکیل شده است. قسمتی از مسیر این نهر در مناطق سنگلاخ و نزدیک کوه بوده است. [اذیل گرکن].

۴- علل تخریب مادیها و تلاش برای نگهداری مادیهای شهر اصفهان

تصاویر ۱ تا ۳ نمونه‌هایی از تخریب مادیها و تلاش برای نگهداری از آنها را نمایش می‌دهد. پیشرفت شهر و نوسازی آن و همچنین عدم استفاده از مادیها سبب تخریب و آسیب جدی این میراث تاریخی و فرهنگی شهر شده است و تلاشهای انجام شده جهت ساخت حریم مادیها و نصب تابلوی نام مادیها اگرچه قابل تقدیر است اما کافی به نظر نمی‌رسد.

نگاه واقع بینانه گویای آن است که حفظ همه شعب فرعی و سازه‌های مربوط نظیر پلها کاری غیر ممکن و غیر ضروری است. مادیها و یک یا چند شعبه اصلی آنها معمولاً تاثیر زیادی بر بافت شهری اطراف خود داشته‌اند و به همین دلیل حفظ و نوسازی آنها ساده‌تر و عملی‌تر است. علاوه بر این، امکان جاری نمودن آب در مادیهای فرعی و کوچک به دلایل متعددی وجود ندارد. تنگی جویها، تجمع زباله، خرابی و شکستگی سازه‌هایی مثل پلها و شترگلوها بعضی از این دلایل هستند. تنگی معبّر گذر شهری در امتداد این نهرها و تجمع حشرات و حیواناتی مثل موش در کناره این نهرها سبب شده است که این نهرها توسط افراد محل تخریب شوند.

از طرف دیگر ساخت و سازهای معابر شهری به خصوص در امتداد شمال-جنوب در سمت غرب شهر باعث قطع محور تمامی مادیهای شهر اصفهان (به جز مادی نیاصرم) شده است. برای حل این مشکل لوله‌های فلزی قطری به شکل شترگلو استفاده شده است. اگر آب مادی جریان دائمی نداشته باشد، این راه حل به مشکل بهداشتی تبدیل خواهد شد.

آب لازم برای حفظ فضای سبز شهر از طریق پمپ نمودن آب از رودخانه تامین می‌شود. اگر این آب در مقطعی از مادی رها شده و در انتهای آن مقطع جمع آوری و به فضای سبز پمپ شود، آن مقطع از مادی هر چند روز یکبار با صرف هزینه‌ای اندک، آب روان و نسبتاً تمیزی خواهد داشت. این پیشنهاد برای مثال در مورد مادی فلن در محوطه اطراف چهل‌ستون قابل اجراست.

آشنایی مردم با مادیها و سابقه آنها اهمیت فراوانی دارد. شاید وجود آثار تاریخی فراوان در سطح شهر اصفهان باعث توجه کمتر به مادیها شده است. تصویر ۴ نمونه‌ای از تابلوهای شهری مادیها را نشان می‌دهد. اطلاعات بیشتری در مورد مادی را می‌توان روی این تابلو ارائه نمود.

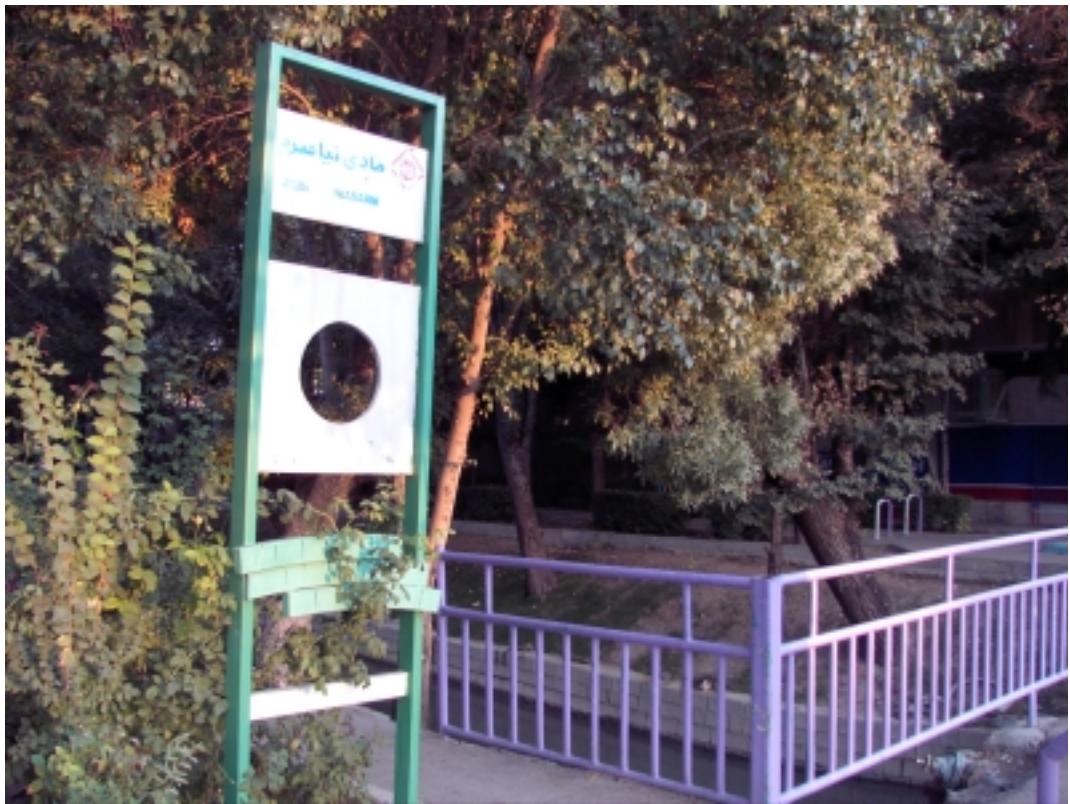
تصویر ۱) مادی شایع و ساز در حاشیه آن بدون رعایت کردن حریم نهر. خیابان سیمین تابستان ۱۳۸۴

تصویر ۲) در نیاصرم در کنار پل مارنان. «در» به معنی محل انشعاب از رودخانه است. تابستان ۱۳۸۴

تصویر ۳) محوطه سازی و حاشیه گذاری اطراف مادی نیاصرم. تابستان ۱۳۸۴

تصویر ۴) نمونه‌ای از تابلوهای شهری معرف مادی. تنها نام مادی به دو خط فارسی و انگلیسی نوشته شده است. تابستان ۱۳۸۴

۵- پیشنهادات

نام و مشخصات بعضی از مادیهای زاینده رود (مادیهای محدوده شهر اصفهان) که در این مقاله مرور شد، تنها فتح بابی برای تحقیق جامع در این رابطه است. نامهای کهن مادیها و مناطق اطراف آنها به همراه نامهای اصنافی که با این مادیها سروکار داشته‌اند و همچنین اصطلاحات و نامهای مرتبط با سازه‌های این مادیها از نظر زبان شناسی منطقه اصفهان اهمیت بسزایی دارد. مهندسی به کار رفته در احداث مادیها و هدایت و تقسیم آب نیز جنبه دیگری از تحقیق را به خود اختصاص خواهد داد. بعضی نکات مهندسی در [۷] آمده است.

نگاه واقع بینانه گویای آن است که حفظ همه شعب فرعی مادیها و سازه‌های مربوط نظیر پلها کاری غیر ممکن و غیر ضروری است. ارائه راه حل‌هایی برای حفظ مقاطعی از مادیها برای حفاظت و تداوم وجود مادیها پیشنهاد می‌شود. همچنین آشنایی مردم با مادیها و سابقه آنها و تبلیغ و آموزش مداوم نیز برای حفظ مادیها تاثیر خواهد داشت.

۶- مراجع

- [۱] فرهنگ جامع نامها و آبادیهای کهن اصفهان، محمد مهریار، فرهنگ مردم، اصفهان، ۱۳۸۲
- [۲] آب و فن آبیاری در ایران باستان، عنایت‌الله رضا، وزارت آب و برق، تهران
- [۳] ترجمه مفاتیح العلوم خوارزمی، حسین خدیو جم، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۷

- [۴] سفرنامه ابن حوقل، ترجمه و تصحیح دکتر جعفر شعار، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۶
- [۵] ترجمه محسن اصفهان، عباس اقبال، ضمیمه مجله یادگار، تهران، ۱۳۲۸
- [۶] طومار شیخ بهایی، موجود در آرشیو سازمان آب منطقه‌ای اصفهان
- [۷] بررسی تحلیل نهرهای طومار شیخ بهایی، وهاب نقیسی و همکاران، سازمان مدیریت منابع آب، ۱۳۸۱
- [۸] دفتر جزء جمع، سازمان آب منطقه‌ای اصفهان، آرشیو
- [۹] مرداد گاو خونی، سید حسن حسینی ابری، دانشگاه اصفهان، ۱۳۶۱